

Summer Radio Hiking 2019

Úvod

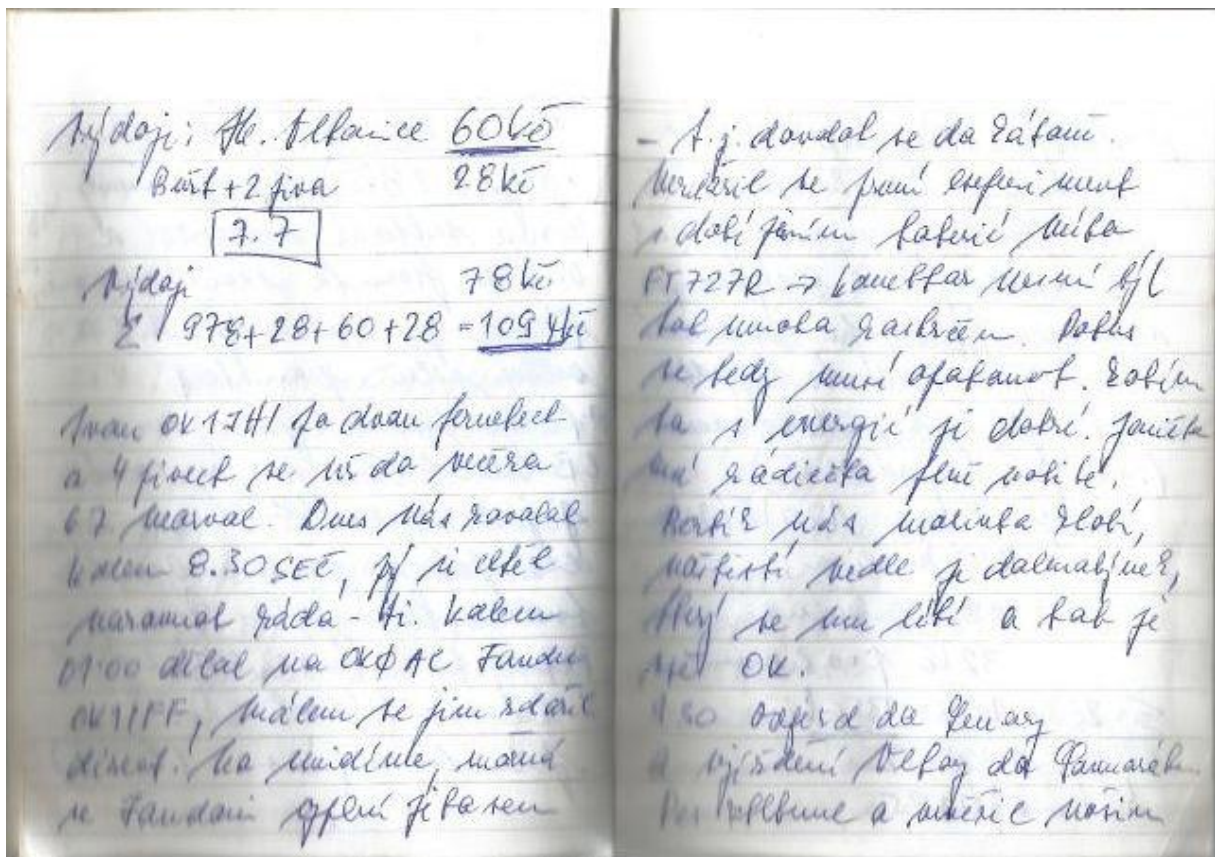
Proč stále a stále jen ta Šumava? Proč ne třeba Rakousko a Alpy? Proč ne Tatry, nebo Beskydy? Proč ne jedno z nejkrásnějších částí Čech (zdravost podrostu) a to Jizerské hory? Tak to je otázka. Franta OK1FHT jezdil na Soumarák pravidelně a dokonce si stavěl přívěs na stále stejné místo. Proč? Asi to tak trochu souvisí s naším životem. Jakmile stárneme, pak již netoužíme po nových „zázračných“ zážitcích. V nás jsou silně zakořeněny vzpomínky a vůbec netoužíme po poznávání něčeho jiného. Pamatuji i na jednoho kamaráda, kterému oznámili, že mu zbývá asi půl roku života. Co myslíte, kam se vypravil? Vůbec ne na nová místa all inclusive, ale jel rozjímat do svého rodného kraje. Zkrátka s přibývajícím věkem asi člověk (já) netouží po nových zážitcích na nových místech, ale potřebuje si tak malinko zavzpomínat a zmeditovat. Myslím, že i to patří k životu. Proto mne to netáhne třeba do Fačkovského sedla, kde jsem si užil nádherné přírody, ale jen jednou. Na Soumaráku jsem byl každý rok minimálně třikrát. Splouval jsem zde Vltavu, vodil sem své malé děti a znal zde každé zákoutí. Stavěl jsem zde mnoho antén a dělal mnoho spojení s domovem. Dodnes si všechny ty antény pamatuji. Dokonce se občas i přistihnu, jak kontroluji stromy, na kterých ta anténa visela.

Toto je třeba historický obrázek z roku 2002 s OK1UN

Přesně si pamatuji, na jakém místě jsme měli přívěs a jak jsem měl nataženu KV anténu. Asi 20m od nás pak uhodilo a já se modlil a vyhodil anténu z okna přívěsu. V té době jsme měli pravidelně skedy

s Frantou OK1AKJ a ráno bylo možné dělat náhodná spojení se stále novými stanicemi v pásmu 80m. Ale mohu zavzpomínat i na dřívější doby, třeba na rok 1994, kdy jsem se poznal s Janou. Vše z našich dovolených je zdokumentováno v našich „biblích“.

Historická ukázka z „bible“ 1994

Z těchto deníků se dá sledovat i inflace. Buřt a dvě piva – 28 Kč. Můj plat v té době byl asi kolem 8000 Kč. Přesto jsme neměli pocit, že nás někdo okrádá. Zkrátka peníze na benzín musely zbýt. Vše ostatní se kombinovalo tak, aby za co nejméně peněz bylo hodně muziky. Z deníčku jsem se třeba dočetl, že se na Soumaráku prodávala otýpka dřeva za 10 Kč. No to byla paráda. Na fotografii z té doby je i dnes zruinovaná hospůdka naproti bývalé rotě České Žleby.

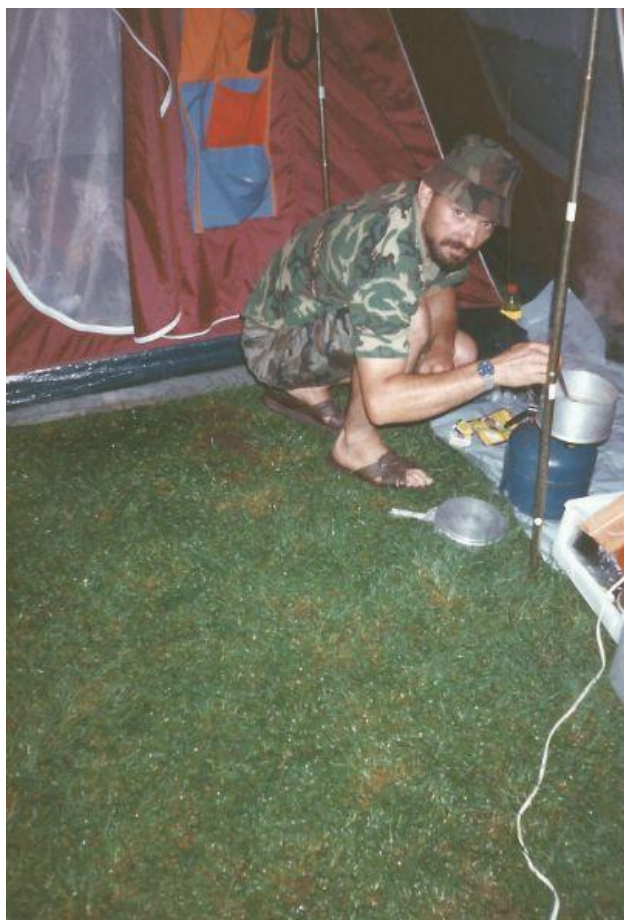
Proč to dnes nefunguje?

Úsměvné jsou i fotografie z dokonalých automatických bakelitových foťáků na kinofilm. Ano přesně na toto místo jsem jezdil i se svými malými dětmi. Přesně vím, kde jsem měl natažen dipól 2x20m a že první spojení bylo s Frantou OK1AKJ. Jo to rostly houby.

K historii Soumaráckých zájezdů patří i Radek OK1VRR (OK1RX).

Pamatuji si i na to děsné větrné počasí (rok 1997). V té době jsem měl geniální nápad a všechny zážitky jsem si chronologicky zapisoval. Když jsou dlouhé zimní večery, někdy vyndám tyto kroniky a jen tak pro radost si z nich čtu. Vzpomínky se úžasně vrací. Zkrátka je to nádhera. Nikdy mne však nenapadlo si do kronik zapisovat něco od moře. Jak by to asi vypadalo?

Možná nějak takto:

Přišli jsme pozdě na snídani a někdo nám snědl rohlíky. Šli jsme k moři. Pak koupání. Usnul jsem. Oběd a opět koupání...

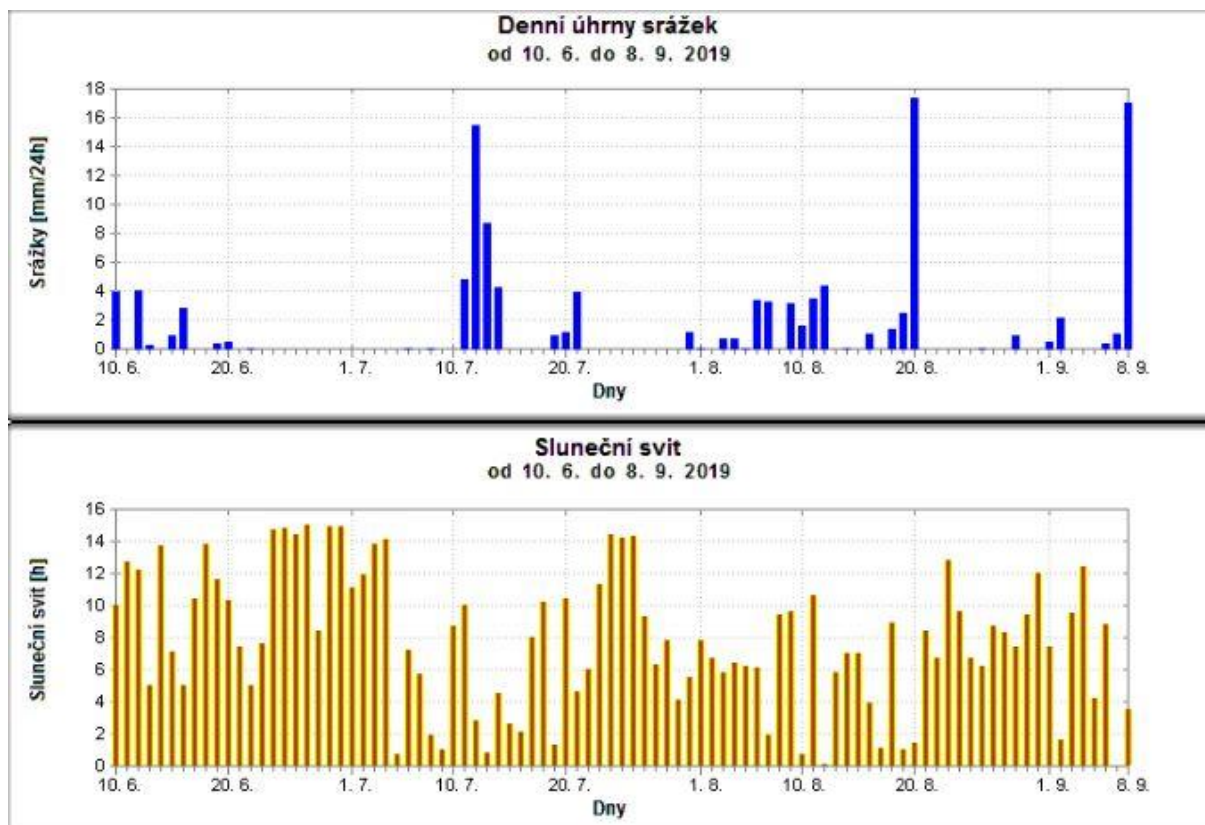
Chápu, že to pro někoho musí být zážitek. Krásné koupání a sluníčko. Dostatek stravy a v rámci all inclusive místní pivo zdarma HI. Opravdu po tomto už nyní netoužím.

Rok 2019

Ať chceme, anebo nechceme, skutečně se s naší modrou planetou něco děje. Stačí se třeba podívat na záznam slunečního svitu. Liberec a Jizerské hory jsou držiteli rekordu spadu srážek.

<https://vyuzivani-vody-na-luzicke-nise.webnode.cz/hisoricke-povodne-na-jablonecku/>

A co nyní?

Zde už nefunguje ani Medard. Zkrátka sluníčko, horko a sucho. Naštěstí letos napadlo trochu více sněhu a naši hydrologové nevypouštěli tolik přehradní nádrže. Dalo se tedy tohoto teplého počasí docela dobře užít. Na Šumavě jsem byl letos 3x. Jednou už v květnu a pak v červenci a závěrem srpna. Akce SRH vždy však znamenala i SOTA aktivitu. Ta pravá nastala až s Romanem OK1WRM, Vojtou OK1XVV a Vládou OK1TPG. Nemá cenu zde popisovat naše zážitky. To asi všichni udělali na svých Fejsbucích. Snad zde připomenu jen účastníky.

Vlevo Vláda OK1TPG a Vojta OK1XVV

Zleva – Vojta OK1XVV, Roman OK1WRM, OK1IF, Iruška (xyl Vojty), Jirka OK1DDQ

Při všech těchto akcích se řídím poučkou, že úzké vztahy mezi účastníky mohou fungovat, ale při všech větších akcích stejně vznikají diády a triády. Tedy hloučky po dvou maximálně se třemi účastníky. Při tak velikých partách mi pak chybí to „rozjímání“. Zkrátka být občas někde sám a neřídít se přáním jiných. Zkrátka nikdy se nepasovat do role vedoucího turistického zájezdu. Kdo mne zná, ví, že občas opravdu vynechávám kolektivní akce a nejraději se toulám sám, případně maximálně v jedné triádě. (Jsem spíše introvert).

Spojování v roce 2019

V dobách před mobilními telefony, vlastně „vysílačka“ plnila úlohu předávání informací. Opravdu se dalo na pásmech zaslechnout ještě něco zajímavého. A nemuselo to mít jen technický charakter, ale i normální informace o zajímavých místech. Pamatuji si na vyprávění Franty OK1FHT o jeho pobytech na Soumarském mostě. Jakmile jsem někde v pásmu VKV někoho zaslechl, pak jsem se tak dlouho snažil udělat spojení, až se to podařilo. Při výstupu na Boubín jsem běžně s 1W ručkou dělal na pendrek kolem 50 direktních spojení a to většinou až do oblasti Prahy, či i dál. Telegrafie vládla světu a tak i hluboce zalezlý do spacáku, jsem sděloval své celodenní zážitky. Jo, to byla radost. Pak přišly mobilní telefony (u mne od roku 1998). V lesích Šumavy to moc nefungovalo, ale pokud někde byl signál, pak jsem s velikou radostí alespoň kamarádům posílal SMS o tom, že žiju, jsem tam a tam a počasí je takové a takové. Dokonce místo pohledů jsem kamarády volal a malou chvilku jim vypravoval. No a pak to přišlo. Každý mobil (téměř každý), je dnes vybaven foťákem a kamerou. Systémy jsou již tak dokonalé, že používají více čipů a umí simulovat práci s hloubkou ostrosti. Běžně mají čipy 48 MP, což asi dvojnásobně překonává běžný film. Pokud mi někdo udělá zdarma připojení

na internet (T-mobile v roce 2019), pak najednou zjišťuji, že ty vysílačky jsou k ničemu. Spojím se zdarma, s kým chci a může být třeba na druhém konci planety. K čemu je to tedy dobré? Někteří dokonce říkají, že vlastně po komunikaci netouží. Právě k tomu byly vymyšleny mobilní telefony a všechny ty sociální nesmysly. Bohužel jsme i zestárlí a tak pomalu si již nedokážeme zdravě povídat o normálních věcích. Téma počasí tedy nám dává možnost něco říci a to tak, aby ti ostatní nepoznali, že mi to již moc nemyslí HI. No a pak samozřejmě se na bandech vyskytují kapitalističtí, demokratičtí a politicky čistí alfa samci. Jsou to všichni ti, kteří sice žili i před rokem 1989, ale teprve nyní mají demokracii a tak.... Prosím amatéři bděte. Proč si necháváte líbit vulgarismy? No snad až vyjdou nové povolovací podmínky, pak se ta věta o tom, co se nesmí, opět zde objeví. Fakt je to smutné poslouchat stále stejné amatérské alfa samce, jak je jim ten svět jasný a jak to vše zavinili ti druzí a že oni by.... Fakt je to směšné.

A co CW? Díky CW jsem se stal amatérem a do té doby, co bude poslední stanice CW vysílat, tak se s ním budu spojovat. Je to pro mne radiový kokain. Až donedávné doby amatéři byli tahouni vývoje v oblasti komunikací. Dnes to pochopitelně nejde (rozvoj profi je tak rychlý). Amatéři se tedy věnují „znásilňování“ některých komunikačních fint a snaží se je zaimplementovat i na naše kmitočty. Vše chápu a dokonce i rozumím těm, co toto dělají. Jasně však musí vědět, že je to nelogické a terminální. Že nerozumíte, o čem mluvím? Nechci se někomu vysmívat, sám si to někdy zkouším. Ale vezměme si příklad. Výrobce nám na ham pásma nabízí DMR ručku. My musíme pracně vybudovat převaděč. Aby to fungovalo inteligentně, pak je musíme nalinkovat. Určitě to nikdo nebude dělat jinak, než pomocí internetu. No jo, ale počet převaděčů nikdy nemůže dosáhnout penetrace takové, jako u běžných BTS. Co s tím? Nič jednoduššíje. Zkrátka koupím si hotspot, ten propojím s mým mobilním telefonem, který se připojí k internetu a tak se dostanu do té proklaté sítě třeba z hustého lesa na Šumavě. No a do hotspotu se dostanu právě pomocí té ručky DMR. Určitě je to zajímavé. Ale není jednodušší ty vysílačky zahodit a spojit se přímo třeba po Messengeru s tím s kým se chci spojit? Zcela určitě ano. Pokud chci, abych mohl používat techniku – „Teď mluvím já a vy **MUSÍTE** poslouchat, pak i to se dá zařídit na různých diskusních fórech“. Bohužel to má jednu nevýhodu, nemusím mít licenci, a tudíž nejsem amatér. HI. Koneckonců si nastudujte možnosti třeba Zella. Tedy ta komunikace se nám nějak zvrhla. Smysl vysílaček tedy je ve sběru něčeho (třeba zemiček) anebo v porovnávání – „kdo z koho“ – závody. Samozřejmě je to jen můj názor a třeba to uživatelé hotspotů vidí jinak. Že by třeba tvořili nějaké jiné algoritmy, či něco programovali? No a co závody?

Určitě se najde plno těch, kteří budou tvrdit, že závody škodí lidstvu a hlavně amatérům. Prý k čemu je to 5nn 001? To je něco jako FT8 a pravděpodobně FT4 (fuj to bude závodní maso). Jak se dá vyhrávat? Jednoduše, musím mít špičkové antény (ano to je práce pro skutečné chlapy) anebo i pořádná „kamna“. Pak se úspěch určitě dostaví. Pochopitelně se najdou i ti, kteří si myslí, že to taky se musí umět. HI, ale jo, ale fakt je to téměř až na posledním místě. A tak jsme si dobrovolně „zarušili“ pásma a to zvláště pásma VKV, která jsou na tom hůře a jsou choulostivější. Pokud si ještě vymyslíme takovou blbost, jako vysílání do všech směrů, pak jsme si zadělali na pořádný průšvih. Jde to vrátit? Bohužel již ne. Jakýkoliv návrat by znamenal u amatérů návrat ke krystalkám. Zkrátka vždyť amatéři si zde něco vybojovali a tak si to užívajte. A tak DBONT asi bude dále bohatnout, protože na běžná komerční rádia to asi už nepůjde. K mojí smůle jsem se až do tohoto stádia nedostal (nebyl jsem dostán). Tedy značce OL4W již v budoucnu nebude nikdo nadávat, protože jediné rádio na VKV mám už 18 roků FT817. Práce s velikými výkony je předpokladem k úspěchu. Jinak to nejde.

A co QRP? Zkuste o tom povídat třeba s některými předsedy radioklubů, kteří si již vyzkoušeli rozžhavit anody elektronek s anodovou ztrátou desítky KW. Co by z QRP měli? Vůbec nic, přestali by být dominantními alfa samci HI. A tak vypravovat někomu to, že se dostávám do extáze, když mne někdo se 300 mW na Šumavu zavolá?

Opravdu si nedělám legraci, ale k mým obrovským zážitkům patří spojení s tímto trpajzlíkem. Asi to bude tím, že jsem se nenarodil jako alfa samec HI.

(Prosím P. T. čtenáře, aby mne za žádných okolností nebrali vážně. Mluví ze mne jen zloba na ty QRO stanice, které mne nechtějí pozvat do svých QRO týmů).

Tak to bychom o tom spojování toho mohli nechat. Snad bychom se mohli ještě zastavit u pojmu Alfa Samec.

Vývoj alfa samců v Čechách

Někde jsem slyšel, že alfa samec se pozná podle toho, že umí dostatečně krást. No jedna americká poučka říká: „Je pravda, že ten první milion jsem sice ukradl, ale všechny ty další miliardy jsem si řádně vydělal“. Ano asi tak se to pozná.

Když mi bylo asi 8 roků, tak jsem naší mlíkařce paní Kindlové ukradl v krámě mejdlíčko. Určitě to znáte. Tuším, že to bylo asi deset kusů za 2,20 Kč. Bylo to takové sladké, tvrdé a dalo se to lámat. Krásně se nám z toho odlamovaly mléčné zuby (někomu i ty další). Ukradl jsem to tak, že když jsem

byl v krámu sám, tak jsem protáhl ručku až za pult a tam jsem si jeden kousek vzal. Průšvih je ten, že mne to mrzí doteď a v rámci zocelování alfa samce jsem to dotáhl v práci jen na loupež čistých papírů A4 do tiskárny.

Jak začalo to poslední SRH?

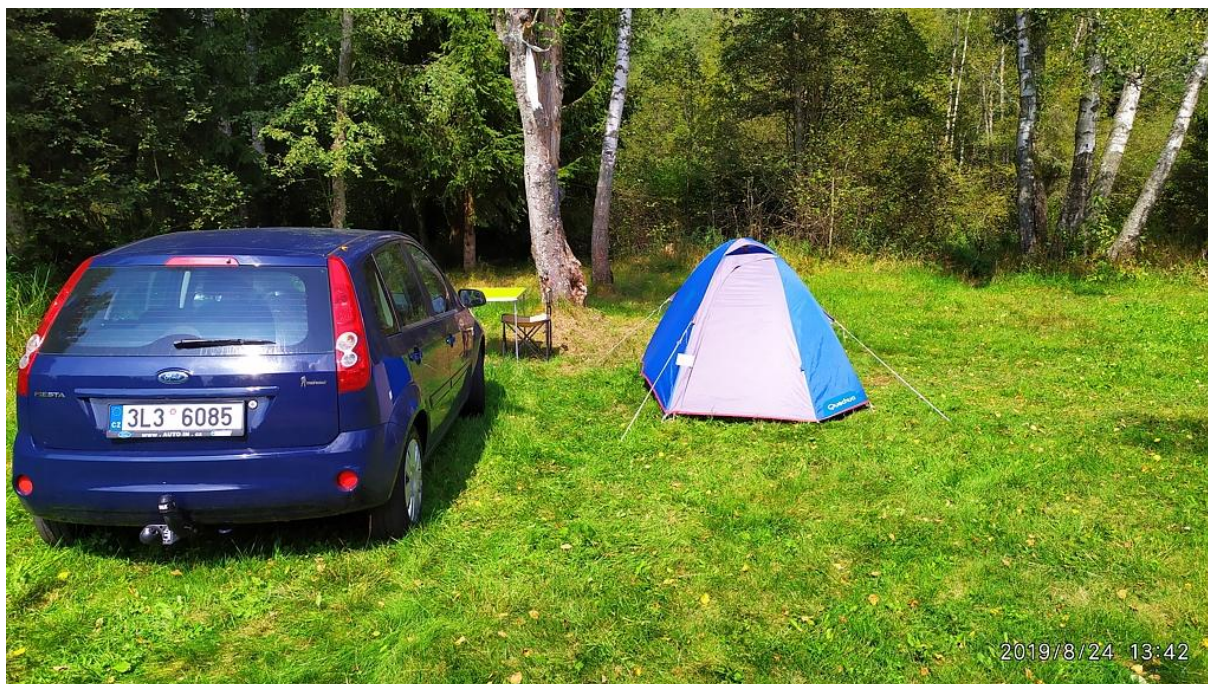
Už při našem červencovém SRH, jsme se s Romanem domluvili, že na pár dní bychom se zde mohli zase sejít. Když jsem dostal od Romana email – kdy že to plánuji, tak jsem silně znervózněl. Zkrátka k nevoli Janičky jsem ji oznámil, že zítra jedu na Šumavu. Než ji to došlo, tak jsem měl sbaleno. Tentokrát bez složitých seznamů. Zkrátka jsem jen tak zavzpomínal, co bych si sebou měl vzít a to jsem si vzal. Zajímavé na tom bylo to, že vlastně jsem měl vše důležité a redukoval jsem hmotnost asi na polovinu. Nádhera.

Vyrážím nezvykle pozdě a to dne 24. 8. 2019 v 8:15 SELČ. Spoléhám na to, že je sobota a tak silnice budou prázdné. No prázdné silnice jsem ve svém životě zažil naposled tak někdy v roce 1966. Teď to již opravdu nejde. Naštěstí jsem bez problémů projel Prahou a dostal se i na parkoviště pod Cukrákem.

Musím se Pražanům omluvit za to, že zde přispívám ke kyselosti jejich půdy. Je to můj zvyk od doby, co jezdím na Šumavu.

Po mírných komplikacích a zdržení ve směru na Písek, nakonec dojíždím klasickou cestou přes Strakonice a Vimperk. Vítá mne nádherné sluníčko. Platím pobyt jen na dva dny a snažím se utábořit na mém oblíbeném místě. Bohužel tam stojí nějaké německé auto s obrovskou klecí na psa. Netoužím se s ním seznamovat a tak odjíždím na záložní místo k brodu. Tam většinou nikdo není. Má to však nevýhodu v tom, že na tomto místě začne sluníčko vysušovat stan až tak kolem 10. hodiny. To bude trošku problém při mém odjezdu.

Stavím rychle anténu (LW42m) a přemýšlím o tom, že mám vlastně hlad. Při minulé návštěvě tohoto kraje se mi docela zamlouvala restaurace za tratí. Bohužel tentokrát neměli skoro nic. Dávám si nějakou divnou gulášovou polévku a pivo Dudák za 35 Kč (dnes při prodeji piva jsou v Jižních Čechách samí alfa samci). Řízec mám sice slíben, až se osmaží, ale raději tu objednávku ruším. Jdu se podívat na druhou stranu. Tam si dávám párek a dvě plzeňská piva. Na radaru sleduji, jak se pomalu vyvíjí bouřková oblačnost. Naštěstí to vzniklo západně od nás. Bouřku je sice vidět a slyšet, ale je od nás pár km. Nelíbím se nějaké vose, která mi připomíná to, že má jedovou žlázku. Nejsem choulostivý na toto, ale docela dost to bolí (časem se ukázalo, že jsem ten vpich registroval ještě 5. den pobytu). Jakmile přestane pršet, jdu přes most na druhou stranu Vltavy. Dostávám chuť na kávu.

Pomalu rozjímám a vzpomínám na toto místo, kde jsem si před několika roky při stavbě antény dosti pochroumal prst. Volám ještě Romanovi a sděluji, že jsem již na místě. Roman okamžitě mění plány. Přijede prý zítra kolem 15. hodiny.

Blíží se doba skedu. Ihned po prvním CQ se ozývá Karel OK1JRU a za chvíli i brácha OK1USP. Je zde nádherný nerušený poslech. Kecáme a oznamuji klukům, že zítra jdu na Bobík. Celkem mne ta jízda autem unavila, jdu spát už ve 20. hodin. Od bufetu se ozývá hra na tahací harmoniku. Docela zajímavá změna, dobře se přitom usíná.